

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opus pulcherrimu[m] de tribus vsitatis christianoru[m]
actibus: oratione videlicet: ieiunio [et] elemosyna**

Guntherus <Parisiensis>

Basilee, 1507

VD16 G 4140

Diuisio orationis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30791

ritas ipse sit xps: paret q extra
positis. i. iudeis z gentilibz qui
fidem xpi nunq suscepit: vl
hereticis q sese ab illa iam su-
scepra p scismata vl hereses ab-
ruperunt/nec orare quidem nec
adorare pmissum est. Sz qz so-
let horz sboz significatio ad il-
la etiā extendi q extra ecclesiā
fieri possunt: vl in ipsa ecclesia
nō soli deo/sed etiā alijs rebus
exhiberi solet: liber sup his nō
inutile assignare diuisionē.

Diuisio orationis.

Ad adoratio: alia
diuine veneratiois: alia
deuote supplicationis:
alia pie recordatiois: alia my-
stice significatiois: alia vane
ostentatiois: alia ficte simula-
tiois: alia iuste satisfactiois: alia
pfecte humilitatis: alia debite
subiectionis: alia mutue dile-
ctiois: alia improbe derisiois:
alia coacte necessitatis: alia de-
cepte vanitatis: alia detestati-
onis impietatis. ¶ Diuine vene-
ratiois est illa: q soli deo impen-
dit: de q dicit ps: Adorate eū
om̄s angeli ei. Et alibi: Ado-
rabūt eū om̄s reges/ om̄s gen-
tes seruiēt ei. ¶ Deuote suppli-
catiois est illa: qua vl sanctos
angelos/ vel sanctos hoies iā
beatos/ debito honore venerā-
tur hi qui eoz visioe digni sūt:
vt daniel z iohānes/ z aliq mul-
ti: q nos etiā licet pctōres eisdē
vt nobis apud deū subueniant

humilitē supplicam: vt fieri so-
let i lerania. ¶ Pie recordatio-
nis ē illa: q nos vel sacra loca/
vel scōz reliqas/ vl qdqd illd
est qd nobis ad memoriā reuo-
cat salutis nre sacramēta: velu-
ti crucē dñicam/ vel sepulchrū
ppter honore eius q ea scificat
quāta possum reuerētia vene-
ramur. De hac pōt illud intelli-
gi: Adorabim in loco vbi stete-
rūt pedes ei: vt hoc ad illa lo-
ca q dñs in carne sacris pressit
vestigis referat: quēadmodū
z illd pphete: Et erit sepulchrū
ei gloriofū. ¶ Debite subiectio-
nis est illa: q nos corā platis et
pncipibz nris: siue illis homibz
qb iure subditi sum/ etiā ipso
habitu corporis humiliamur:
quēadmodū hester assuerū re-
gē legit adorasse: etiā ipso iure
subiectiois tanq captiua regē/
vroz maritū: excepto mysterio
q ille xpm: illa sō eccliam desi-
gnabat. ¶ Mutue dilectiois ē
illa: q nos nullo qdē iure/ sz so-
lo charitatis affectu ad inuicē
inclinam/ qd nre pfessiois ho-
minibz p eo q humilitatē maxi-
me sectari debēt/ specialit̄ vide-
tur cōuenire: sicut legim quosdā
scōs viros meritis z vita nō
impares/ mutua sibi humilita-
te pstratos/ bñdictionē z ora-
tioes ab inuicē postulasse. ¶ Iu-
ste satisfactiois illa vocari pōt:
q reus aliqs ei quē se meminit
offendisse: sine flexo genu/ seu
toro corpe pstrat supplicat vt

Ps. 131

Esa. 44

Hester. 1.
et. 10.

Ps. 96
Ps. 71.

De diuisione orationis Folio .iiii.

Gen. 33 ignoscat: quemadmodū iacob
esau frēm suū sibi occurrētem
quē p̄mogenitis fraudauerat/
adorauit. ¶ Ficta simulatiōis
illā dicim⁹: vlt̄ q̄ heretici: vel im
probissimi xp̄iani nobiscū in ec
clesia positi/sacramenta n̄ra q̄
corde cōtemnūt extrinsec⁹ ficta
pietate venerant: cuiusmōi ho
minū nescio/an vnq̄ fecūdiōz
pest̄ q̄ nūc extiterit/ nisi q̄ ter
rore vigor̄ eccl̄iastici rep̄mūt.
¶ Mystice significatiōis fuit il
la: q̄ rebecca in typo eccl̄ie ve
nient̄ ex gentib⁹ isaac/sub ima
gine xp̄i adorauit: cū ille (sicut
Gen. 24. scriptum est in genesi) egressus
in agrū ad meditantū: nō ali
ud vtiq̄/nisi de salute generis
humani: de qua meditatiōe di
Hiere. 29. cit dñs p̄ p̄pheta: Ecce ego cog
ito cogitatiōes pacis ⁊ nō af
fictiōis. Et in alio p̄pheta: Eō
Zach. 8 uersus cogitauit in dieb⁹ ist̄/ vt
benefaciā domui iuda ⁊ ierl̄m.
¶ Uane ostētatiōis est illa: q̄
qs̄ p̄pter inanē gloriā orat in
Matth. 6 publico: qd̄ p̄p̄riū est hypocrita
rū: de q̄lib⁹ ait dñs: Qui amāt
i plateis stātes orare/ vt videā
Marci. 12 tur ab hoib⁹. Et alibi: Qui de
uorāt domos viduarū sub ob
tentu pl̄ice orōnis. Ex hoꝝ nu
mero erat sup̄ ille pharise⁹: q̄
cōtempta humilitate publica
Luce. 18 ni: hec apud se orabat: De⁹ gra
tias tibi ago: q̄ nō sū sicut cete
ri hoim̄/raptores/ iniusti/ ad
ulteri: velut etiā h̄ publican⁹.

¶ Improbe verisiōis fuit illa:
qua iudei flexo genu dño illu
debāt dicentes: salue rex iudeo
rū ⁊ c. Quib⁹ siles sūt hi qui p̄
peccatis suis orātes: ea tñ re
petere nō timent: nisi forte mi
nus nocētes illi videbunt/ qui
verū boiem cōtemnebāt: q̄ isti
q̄ diuine claritat̄ faciē vbiq̄ p̄
sentē/ quā p̄cib⁹ placare studēt
sp̄nendo cōspuunt/ et cedūt
irritādo. Qui em̄ /cum dixerit
deo: Ostende faciē tuā ⁊ salui
erimus/respiciētē ⁊ parcere cu
pientem/cōtemnūt ⁊ graui⁹ ir
ritat: quid aliud q̄ faciē dei
quē falso implorat /importu
ne cedit et cōspuit. ¶ Perfec̄te
humilitat̄ est illa/ qua se spon
te aliquis inferiori per humili
tatem subijcit: quemadmodū
salomon qui tanq̄ rex poten
tissimus/nulli hominū assur
gere/nullūq̄ p̄ter deum ado
rare tenebatur: matri sue tamē
ad se ingredienti assurrexit/ et
eam humiliter adorauit: sicut
in libro regnōzū expressum est.
¶ Coacte necessitatis appella
uimus: que fit/ vel propter me
tum: vel propter vrgentem ali
quā necessitatem: quema. Imo
dum Joseph in egypto fratres
eius adorasse referuntur. **Gen. 43**
et. 45.
¶ Decepte vanitatis illa est:
qua stulti homines errore va
no decepti/ vel aliquas creatu
ras etiam ipsis inferiores/ vel
opera manuum suarum stul
b iiij

Matth. 27
Marci. 15
Job. 16.

Ps. 70

3. Reg. 2.

Gen. 43
et. 45.

Ps. 96.
Ps. 115.
Ps. 115.

to metu venerant. De quolibet di-
cit psalmista: Confundant oēs
q̄ adorant sculprilia: ⁊ q̄ gl̄ian-
tur in simulacris suis. ¶ Ulti-
ma q̄ dicit̄ detestāde impietatē
illa est / q̄ quidā hoies nō tam
stulti q̄ imp̄i / ip̄os etiā demo-
nes tanq̄ deos in cōtumeliam
creatoris ⁊ colunt ⁊ inuocant.
De q̄b̄ ita continet̄ in psalmo:
Qm̄ om̄s dñi gentiū demonia.
Lū ergo sint tot spēs adoran-
di: prima q̄dē q̄ soli deo debet̄
ad latriā ptinet: alie hō quotq̄t
pietatē sapiūt ad duliā referun-
tur / reliquas ad iniuriā ⁊ con-
temptū dei certū est ptinere.

Tertia differentia.

Esa. 29.
Matth. 15.

Tertio loco positū ē / vt
p̄pensa sit oratio. i. stu-
diofa / sollicita ⁊ atten-
ta / ne si negligent̄ oraueris / in
illud incidas viciū qd̄ arguit
dñs p̄ p̄phetā dicēs: Ppls̄ hic
labijs me honorat / cor aut̄ eo-
rū longe est a me. ¶ Prop̄ētio
aut̄ orōis in duob̄ cōsistit: de-
uotioe. s. ⁊ cōpunctione. In de-
uotioe: qz si deuot̄ nō orau-
ris / qd̄ sit orare vel negligis vl̄
ignoras. Improbū em̄ valde
est dicere deo: Intēde voci ora-
tiōis mee: cū tuipse p̄ deuotio-
nē intendere nō cures. In com-
punctione: qz q̄ spūs sui cōtri-
tione nō cōpungit̄ / spūs sancti cōso-
latioe nō vngit̄. Ubi em̄ nihil
dolet / medicina adhiberi nō so-
let. Dñs em̄ nō sanat nisi cōtri-

Ps. 99.

tos corde: q̄ dicūt ei cū psalmis-
ta: Sana aiām meā qz pecca-
ui tibi. ¶ Itē deuotio in duob̄
attēdit̄: in amore dei / ⁊ deside-
rio regni. In amore dei: qz fru-
stra clamas si nō amas: qm̄ in-
spector cordiū est de⁹: sicut di-
ligētes se benign⁹ exaudit / ita
ab his q̄ nō diligūt / irat⁹ aurē
auertit. Utrūq̄ em̄ scriptū est:
Ego diligētes me diligo: ⁊ his
q̄ oderunt me retribuā. Et ma-
rie dimissa sūt pctā multa qm̄
dilexit multū. In desiderio re-
gni: qz frustra petis si nō apper-
tis: qm̄ regnū celozū fastidio-
sis ⁊ ingratis nō dat̄ (sicut hic
tpalia bona q̄ plerūq̄ contem-
ptozib̄ ⁊ sup̄bis fecūdiōza p̄-
ueniūt) sed magis pauperib̄
lis quoz desiderū exaudit do-
min⁹: de quib̄ in euāgelio di-
ctū est: Beati paupes spūs: qm̄
ip̄oz est regnū celozū. ¶ Cōpū-
ctio s̄lr̄ in duob̄ cōsistit: odio
peccati / ⁊ timore supplicij. In
odio peccati: qz nō meret̄ grām
q̄ nō odit nequitia. Uñ psalmi-
sta post illos tres h̄s culos q̄b̄
humiliter veniā postulauerat /
q̄si rōnabile cām ipetrandi sub-
iūrit dicēs: Qm̄ iniquitatē meā
ego cognosco ⁊ pctm̄ meū con-
tra me est semp. In timore sup-
plicij: qm̄ q̄ puniri nō veret̄ / nō
puniri nō meret̄: sicut scriptū ē
ad Thessalonicēses: Lū dix-
erint pax ⁊ securitas / tūc repen-
tin⁹ eis supueniet interit⁹. Et i-
ob; Ducūt in bonis dies suos Job, 21

Ps. 40

1. Reg. 16

Prouer. 8
Deut. 32
Luce. 7

Matth. 5

Ps. 50

1. Thessa. 5

Job, 21